

Hiša na skali

Duhovne vaje za študente, Mirenski Grad 2019

1. Na čem gradiš svoje življenje?

Hiša na skali

»Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih uresničuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. Ulila se je ploha, pridrla je vodovje in zapihali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar ni padla, ker je imela temelje na skali. Kdor pa te moje besede posluša in jih ne uresničuje, je podoben nespametnemu možu, ki je zidal hišo na pesku. Ulila se je ploha, pridrla je vodovje in zapihali so vetrovi; zagnali so se v to hišo in padla je in njen padec je bil velik.«

Ko je Jezus končal te besede, so množice strmele nad njegovim naukom, kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast, in ne kakor njihovi pismouki. (Mt 7,24-29)

Vaja:

Jezus govori o življenju, ki ga vsak od nas gradi iz dneva v dan. Življenje so lahko sanje, ki se ob prvi oviri razblinijo in nič od tega, kar sanjamo, ne ostane. Lahko pa so načrti, ki jih gradimo tako, da zdržijo tudi nasprotovanje, preizkušnje, stiske in napore.

Pomisli, kako bi svoje življenje narisal in predstavil v podobi hiše. Tvoje življenje je sestavljeno iz tvojega doma, odnosov doma, tvojega dela, tvojih načrtov za prihodnost, šole in prijateljev, molitve in dela na sebi. Ko govorimo o tem, da gradimo svoje življenje s svojimi dejanji, imamo pred seboj pot v odraslost, zrelost, modrost. Pred nami se lahko riše zakonsko življenje, samsko ali posvečeno življenje. V njem lahko oseba zori in raste v veselju nad seboj in bližnjimi ali pa propada.

Poznamo različne stiske v življenju parov in družin, nekatere pripeljejo do ločitve, druge celo do tega, da posameznik pristane na cesti. Poznamo različne zasvojenosti, zlorabe itd. Kakšno bo tvoje življenje je odvisno od temeljitih razmislekov in treznih odločitev, od vztrajanja in naporov v prizadevanju za premagovanje težav. Premisli, kako se na vse to pripravljaš in

odgovori na naslednja vprašanja. V skupini si podelite svoje ugotovitve in naredite skupno hišo, ki predstavlja vaše trenutno življenje.

- 1. Kakšno življenje gradiš? Kaj ustvarjaš?*
- 2. Kaj je temelj tvojega življenja, temelj tvoje hiše? Kaj je trdna skala in kaj pesek?*
- 3. Katere preizkušnje – nevihte in vetrovi – se zaletavajo v tvojo zgradbo? Kaj ti jo ruši in kaj se dobro upira napadom?*
- 4. Kam v hišo boš postavil odnose doma, kam študij, prijatelje, svoje načrte za prihodnost ... ?*

2. Problemi in težave krivica ali izziv?

Bogastvo in hoja za Jezusom

Nekdo je stopil k njemu in rekel: »Učitelj, kaj naj dobrega storim, da prejmem večno življenje?« Dejal mu je: »Kaj me sprašuješ o dobrem? Samo eden je dober. Če pa hočeš priti v življenje, se drži zapovedi!« »Katerih?« mu je rekel. Jezus je dejal: »Ne ubijaj! Ne prešuštuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Spoštuj očeta in mater! in Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« Mladenič mu je rekel: »Vse to sem izpolnjeval; kaj mi še manjka?« Jezus mu je rekel: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih. Nato pridi in hodi za menoj!« Ko je mladenič slišal to besedo, je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje. (Mt 19,16-22)

Vaja:

Evangeljska zgodba govori o bogatem mladeniču, ki si je od življenja zaželel več. Razmišljal je, da je to, kar živi, prazno. Nekaj mu je manjkalo. Ni bilo tistega navdušenja kot ga je pričakoval.

Iskal je recept, a Jezus ni bil za preproste recepte, ki bi na hitro pomagali. On verjame v temelj na skali. Zidati na njem je težje, a rezultati ostanejo. Eden o temeljev je odpoved. Odpovedati se lažji poti, ugodju, sanjam o življenju brez težav itd., da bi bili pripravljeni živeti za druge, kar edino osrečuje.

Mlad človek je pogosto nezadovoljen s tem, kar je, kar ima in kar dela. Utesnjuje ga dom, vzgoja, prijateljstva, ki niso takšna, kot si želi. Gotovo so stvari težke in neprijetne, dogajajo se tudi krivice, vendar se mi zastavlja vprašanje, ali je mogoče vse to obiti? Ali ni pri vsem vedno le vprašanje: Kaj bomo iz dane situacije, prijetne ali težke, naredili?

Takšen izziv nam ponuja naslednji evangeljski odlomek:

Ljubíte tudi sovražnike

»Vam pa, ki poslušate, pravim: Ljubíte svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo. Blagoslavlajte tiste, ki vas preklinjajo, in molíte za tiste, ki

grdo ravnaajo z vami. Tistemu, ki te udari po enem licu, nastavi še drugo, in kdor ti hoče vzeti plašč, mu tudi obleke ne brani. Vsakemu, ki te prosi, dajaj, in če kdo vzame, kar je tvoje, ne zahtevaj nazaj. In kakor hočete, da bi ljudje storili vam, storite vi njim. Če ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno priznanje vam gre? Saj tudi grešniki ljubijo tiste, ki njih ljubijo. Če namreč delate dobro tistim, ki delajo dobro vam, kakšno priznanje vam gre? Tudi grešniki delajo isto. In če posojate tistim, od katerih upate dobiti nazaj, kakšno priznanje vam gre? Tudi grešniki posojajo grešnikom, da prejmejo enako. Vi pa ljubite svoje sovražnike. Delajte dobro in posojajte, ne da bi za to kaj pričakovali. In vaše plačilo bo veliko in boste sinovi Najvišjega, kajti on je dober tudi do nehvaležnih in hudobnih. Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče!«

Ne sodite

»Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Opuščajte in vam bo oduščeno. Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.« Lk 6,27-38

Naše življenje nas ves čas postavlja pred izbiro ali bomo težko v njem vzeli za izziv ali bomo to razumeli kot krivico, ki bi se ne smela zgoditi. Preberi kratko pričevanja Jeana-Philippa, ki je iz težkega otroštva uspel potegniti kar se da največ.

1. *Kot bogati mladenič tudi ti nisi vedno zadovoljen/zadovoljna. Kaj misliš, da ti manjka?*
2. *Katere preizkušnje je Jean-Philippe preoblikoval v izziv?*
3. *Kaj doživljaš kot probleme preteklosti oz. sedanjega trenutka?*
4. *Kako probleme spreminjaš v izziv in skušaš rasti iz njih?*

3. Tvoje vodilo v življenju?

Jezus služi veliki množici

Potem je šel z njimi dol in se ustavil na ravnem kraju. Ob njem je bila velika množica njegovih učencev in silno veliko ljudstva iz vse Judeje in Jeruzalema ter iz tirskega in sidónskega primorja. Prišli so, da bi ga poslušali in bi jih ozdravil njihovih bolezni. Tudi tiste, ki so jih nadlegovali nečisti duhovi, je ozdravljajal. Vsa množica se ga je poskušala dotakniti, kajti iz njega je izhajala moč in ozdravljala vse.

Blagri in gorje

Jezus se je ozrl po svojih učencih in govoril:

»Blagor vam, ubogi,
kajti vaše je Božje kraljestvo.

Blagor vam, ki ste zdaj lačni,
kajti nasičeni boste.

Blagor vam, ki zdaj jokate,
kajti smejali se boste.

Blagor vam, kadar vas bodo ljudje sovražili, izobčili in sramotili ter vaše ime zavrgli kot zlo zaradi Sina človekovega! Razveselite se tisti dan in poskočite od sreče, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Prav tako so namreč njihovi očetje ravnali s preroki.

A gorje vam, bogataši,
kajti svojo tolažbo že imate.

Gorje vam, ki ste zdaj siti,
kajti lačni boste.

Gorje vam, ki se zdaj smejete,
kajti žalovali in jokali boste.

Gorje vam, kadar bodo vsi ljudje lepo govorili o vas, kajti prav tako so njihovi očetje delali z lažnimi preroki!« Lk 6,17-26

Teologija križa

- Blagor ubogim, lačnim, jokajočim, osovraženim ...
- Gorje vam bogataši, vam, ki ste siti in se smejete ... gorje ker ljudje o vas lepo govorijo.

Prepričan sem, da vsem prav **bode v oči protislovnost Jezusovih besed. Kako naj bomo veseli**, če smo žalostni, če o nas grdo govorijo, če smo lačni in ubogi? V tem, kar nam Jezus sporoča v blagih, niti ni dosti prostora za preneseni smisel. Še toliko manj, ker blage jasno dopolnjujejo gorja. Lahko bi rekli, da **smo slišali povzetek Jezusovega odnosa do življenja**. Do življenja, ki je nujno sestavljeno iz **lepega in grdega, prijetnega in težkega, veselega in žalostnega**. Čeprav bi lahko blage imenovali celo Jezusova ustava, oz. ustava za kristjana, pa niti ne vem, če dobro razumemo, **kaj hoče Jezus povedati s tako radikalno držo**.

Blage razumem kot teologijo križa, nauk o križu. Gre za nauk o odrešilni vlogi križa, bolečine, trpljenja. **Zakaj je trpljenje dobro?** Najprej se moramo spomniti, da je Jezus v svojem življenju neprestano lajšal trpljenje: je ozdravljajal, izganjal in oznanjal. Vse je delal zato, da bi ljudje ne trpeli. Torej je jasno, da **trpljenje samo po sebi ni cilj**. Jezus je trpel od jasli do križa in še vedno trpi v evharistiji. Zakaj? Ker je trpljenje **najvišje dejanje ljubezni**. Ko ne moreš storiti za bližnjega nič več, lahko zanj moliš in trpiš. V logiki križa, Bog **trpljenje spreminja v odrešenje**. Po sprejetem trpljenju iz ljubezni do bližnjega sam rasteš v notranji lepoti ter hkrati s Kristusom soodrešuješ svet. **Poglejmo torej v tej luči trpljenje in blage**.

Vzemimo primer vzgoje. Starši ali pa vzgojitelji, - vsi odrasli, če se zavedamo svoje vloge vzgoje in pričevanja, smo v vlogi vzgojitelja, - **kaj pomeni blagor ubogim, žalostnim, lačnim v vzgoji?** Ko starši vidite, da najstnik ne sprejema vrednot, ki mu jih želite posredovati, lahko zamahnete z roko in rečete: *Dovolj je star, sedaj sam izbira*, ali pa: **Je že dobro tako, pije pa le ne**. Sami sebe prepričate, da je to največ, kar zmore, pa vas ne boli več. Lahko naredite nasprotno. Ne morete sprejeti, da otrok vrednote zavrača, zato **ste zagrenjeni in se jezite nase, na sozakonca in na otroka**. Katere drža je v luči Jezusovih blagrov? Nobena od teh dveh. **Blagri nas vodijo k temu, da**

vzgojitelj ne niža kriterijev iz obupa, ne razvrednoti ne cilja ne otroka, ampak **zdrži v razpetosti** med ciljem in realnim življenjem. Med možnostjo in resničnostjo. Ostaja živ v hrepenenju in prizadevanju, sočuten in razumevajoč, a hkrati zahteven. **Uboštvo** ali nemoč, dobi drugačno podobo – človek po tem postaja **bolj človeški**, topel in svet. **Žalost** ni več črna in polna obupa – je pot neizpolnjenih **hrepenenj**, ki ostajajo kljub bolečini **lepa**. **Lakota** ni več preganjavica, kdaj bo potešena – vzgaja k **potrpljenju in vztrajnosti**.

Kaj se zgodi, če ne živimo v luči blagrov? Življenje postaja vedno **bolj monotono, sivo, dolgočasno** in prazno. Če v nas ni bolečine, ni hrepenenj. Če ni hrepenenj, ni prizadevanja, da bi hrepenenja izpolnili. **Če vztrajaš v hrepenenju** po lepem, te hrepenenja, ki vedno presegajo ta svet, **ženejo v neskončno ustvarjalnost, živost in ljubezen**. Če jih ne sprejmeš, ker se ob njih čutiš nemočen, si lahko le nesrečen, ali pa se prepričaš, da je vse v redu, a ostajaš prazen. **Torej imamo na voljo troje:**

- da **živimo polno**, hrepenimo in nosimo bolečino,
- da **se prepričamo**, da so hrepenenja nesmiselna in postajamo vedno bolj **zdolgočaseni**,
- ali pa **smo nesrečni**, ker se vse ne uresniči, godrnjamo in se jezimo na vse okrog nas.

Jezus je jasen. Blagruje tiste, ki križ prepoznajo kot pot polnega življenja, ki sprejmejo trpljenje v luči odrešenja in ljubezni. Izreka pa gorje nad tistimi, ki hočejo križ izbrisati iz svojih življenj. Izbira je naša. Že Stara zaveza jo pozna, ko pravi: **Izberi smrt ali življenje. Naj vedno izberemo življenje!**

Vaja:

Nikomur, tudi Jezusu ne 'paše' trpljenje. Tudi on prosi Očeta, naj gre kelih mimo njega, a dodaja: Naj se zgodi Tvoja volja. Trpljenje torej ni cilj, potrebno pa ga je vzeti v zakup, če hočemo graditi življenje na trdnem temelju. Preberi nagovor admirala ameriške vojske Williama H. McRavena, ki je nagovoril študente v Texasu ob podelitvi diplom leta 2014.

Sestavi pet načel, na katerih boš gradil svoje življenje.

4. Kako živeti odnos z osebo drugega spola?

O ločitvi

Od tam je prišel v judejsko pokrajino in na drugo stran Jordana. Spet so se zgrnile okrog njega množice in spet jih je učil kakor po navadi. Pristopili so farizeji, in da bi ga preizkušali, so ga vprašali: »Ali je dovoljeno možu odsloviti ženo?« Odgovoril jim je: »Kaj vam je naročil Mojzes?« Rekli so: »Mojzes je dovolil napisati ločitveni list in jo odsloviti.« Jezus pa jim je rekel: »Zaradi vaše trdosrčnosti vam je napisal to zapoved, na začetku stvarjenja pa ju je Bog ustvaril kot moža in ženo. Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi in bosta oba eno meso. Tako nista več dva, ampak eno meso. Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločuje!« (Mr 10,1-9)

Vaja:

Preberi lastnosti ženske in moškega in premisli, kje si sam oz. sama s temi lastnostmi.

1. Kaj so tvoje močne točke, katere si 'podedoval' v družini?
2. Kaj so tvoje šibke točke?
3. Za katere stvari se želiš bolj potruditi?

Idealna podoba ženske:

Drugačna kot moški – drugačnost od moškega ni pomanjkljivost, ampak bogastvo

Pot do uresničitve:

- biti vedno ženska
- sprejemanje ženskosti (svojega telesa, nihanja razpoloženja, čustev, si da ceno ...)
- opora moškemu (z moškim ne tekmuje)

1. **Ustvarjena kot zavetje** – že po svoji telesni zgradbi je tista, ki sprejema, tolaži in daje življenje

Pot do uresničitve:

- se bori za življenje
 - vidi bližnjega in ga zaščiti
 - umirjena v sebi – ob njej se lahko odpočiješ
 - tista, ki tolaži in se ne smili sama sebi
2. **Posoda Božje ljubezni** – njeno telo je mehkoba in nežnost,
Kraljica – ki obvladuje svoje strasti,
Čistost – spolnosti daje mesto popolne, nesebične ljubezni,
Lepota – njena lepota izvira iz Božje prisotnosti v njej – če ženska ceni svojo lepoto in razume, kako jo ceni Bog, hoče, da jo tako gledajo tudi moški

Pot do uresničitve:

- rahločutnost
 - darovanje (ni podrejena moškemu ampak se mu daruje)
 - ne izbira nadomestkov
 - sprejema in spoštuje samo sebe, svoje telo
 - postavlja meje, zahteva svojo ceno
 - ovrednoti spolnost
 - obvladuje svoje strasti
 - lepota, kot podoba Boga
3. **Tista, ki premišljuje in molči** – kot Marija je poklicana, da v svojem srcu bolj premišljuje, kot razglaša, ne kritizira in deli nasvetov, ne obsoja ampak bolj sprašuje,

Pot do uresničitve:

- zna biti tiho in zna povedati
- ne 'pametuje'
- zna se ustaviti in umiriti v sebi
- ne obrekuje, opravlja, kritizira
- drugega vzame resno, zna nositi bolečino
- išče, izroča, je potrpežljiva, vztrajna
- je ponižna

4. **Krhka** – ta lastnost jo pogosto zavede v odločitve, ki jo podjarmljajo in iz nje naredijo sužnjo,

Pot do uresničitve:

- ranljiva (prizna, da ne zmore)
- majhna, ponižna
- se pusti voditi (npr. pri plesu ☺)
- zaupanje, prepuščanje, predanost
- se ne prilagaja za vsako ceno

5. **Žejna ljubezni** – poklicana je da prva ljubi in je samo na ta način lahko tudi ljubljena,

Pot do uresničitve:

- darovanje
- ni užaljena, se ne vrti okoli sebe – poskrbi za druge

6. **Mati** – njena odgovornost je v tem, da se uveljavi kot mati, kot tista, ki vsakemu da svoje mesto in se zna med svojimi otroki narediti majhna. Pripravljena je, da z žrtvovanjem same sebe in pozabljanjem nase, podarja življenje (dobesedno in duhovno),

Pot do uresničitve:

- ponižnost, skrbnost
- vidi druge in jim da svoje mesto
- ustvarja dom
- stvari, malenkosti dela z ljubeznijo in ne z odporom

Idealna podoba moškega

1. **Tisti, ki se iz ženske rodi** – če se ji bo približal z globoko ljubeznijo, bo ljubljene in bo sebe spoznal v celoti, ob njej se bo lahko odpočil,

Pot do uresničitve:

- dovoli si biti šibek, ranljiv, pristen
- tvega spregovoriti o sebi
- čistost, ljubezen

2. **Moč in dejavnost** – moški je poklican, da se žrtvuje za dobro drugih, ne pa da druge žrtvuje za lastno korist. Poklican je, da iz sebe naredi dar za druge,

Pot do uresničitve:

- videti drugega

- podaritev, angažiranost

3. Opora – podpre prizadevanja svoje žene, svojih bližnjih,

Pot do uresničitve:

- zdravo presojanje, treznost, realnost
- volja, trud
- sodelovanje

4. Odločnost – moški je nenadomestljiv v tem, da odločno postavlja jasne meje, razmejitve, zahteve,

Pot do uresničitve:

- uporablja razum
- pogum
- upa postavljati zahteve, meje

5. Služabnik – moč da obvladuje, postane pristna, ko se nauči služiti,

Pot do uresničitve:

- majhnost, ponižnost
- umiranje sebi (ubijanje ega)

6. Vojak – notranji red, disciplina in jasen cilj naredijo moškega za vojaka, ki ve, kaj hoče,

Pot do uresničitve:

- red (notranji in zunanji) in disciplina
- jasni cilji in vrednote
- odločnost

7. Očetovstvo – moški je poklican, da postane oče – da daje drugim življenje, to poklicanost mora prežemati moč za žrtev,

Pot do uresničitve:

- skrb za vsakdanje stvari (vrtec, drva, avto, šola, igra...)
- čistost, darovajska ljubezen
- vera v drugega
- učenje, vzgoja

Prostitutke duhovniku: "Ali vaš Bog sploh obstaja?"

"Mladi so popolnoma izgubljeni glede spolnosti, glede njihovega telesa, ne vedo več, kdo so. To je gobavost današnjega sveta," trdi Jean-Philippe Cauveau

Pater Jean-Philippe Cauveau je poznan kot duhovnik med prostitutkami. Njegova poklicanost ni "slučajna". Imel je zelo težko otroštvo, kar opisuje tudi v svoji knjigi [Duhovnik med prostitutkami](#). Mati ga je že kot otroka zapustila, oče je bil nasilen, sosed ga je spolno zlorabil. Živel je v katoliškem internatu, kjer je bilo veliko nasilja in verska prisila. Zelo težko se je učil v šoli. V knjigi opisuje vse stranpoti, na katerih se je znašel, iskanje identitete, stike z dekleti, bežne zaljubljenosti. Postal je mladoletni prestopnik.

A njegova pot se je obrnila. V tovarni Peugeot, kjer se je zaposlil, je spoznal pravo prijateljstvo in vrednote katoliške vere, ki jo je prej zavračal. Našel je Jezusovo ljubezen in usmiljenje ter postal duhovnik, poklican na rob k najbolj odrinjenim – ljudem s posebnimi potrebami, odvisnikom, zapornikom, prostitutkam in transseksualcem. Želi jim biti blizu, jim kazati pot do dostojanstva in Jezusove ljubezni.

V Bolonjskem gozdu, kjer se zbirajo pariške prostitutke, se z njim šali, da je človek z najdaljšo obleko na tem mestu. Ima svoj avtodom Magdalena, v katerem so vsi "prijatelji noči" dobrodošli. Prostovoljci jih lepo sprejmejo, jim

ponudijo čaj, piškote, se z njimi pogovarjajo, šaliijo, jokajo. Pred letom je v okolici Pariza ustanovil Hišo Magdalena, kamor sprejemajo vse, ki si želijo opustiti prostitucijo.

Kakšna je bila pot od slabe izkušnje s Cerkvijo iz vašega otroštva do duhovniškega poklica?

Spoznal sem katoličane, ki so ljubili, imeli smisel za humor, ki so molili in molitveno življenje delili z mano. Moje veliko odkritje Cerkve je bilo na duhovnih vajah, ki jih je vodil p. Marie-Dominique Philippe, ustanovitelj mojega reda. Tema duhovnih vaj je bil Janezov evangelij oziroma Jezus, dobri pastir. Pokazali so mi, da je Cerkev sledilka Jezusa, dobrega pastirja, ki išče svojo izgubljeno ovco.

Čutil sem se kot izgubljena ovca in vrnil sem se k Jezusu, zlasti prek Marije. Všeč mi je bil Njen pogled. Odkril sem njeno skrivnost – bila je izbrana, da nam posreduje Jezusovo in Očetovo nežnost.

Imeli ste težko otroštvo. Kako ste travme in strahove iz tistega časa toliko razčistili, da ste danes lahko opora drugim?

Predvsem prek molitve, ob Jezusovem srcu, prek zakramenta sprave. Zaradi vseh slabih izkušenj sem verjel, da nisem vreden ljubezni. Prek molitve, Marije ter dobrih in potrpežljivih duhovnikov sem odkril, da to ne drži. Da sem dober človek. Lahko postanem dober.

Želel sem iti naproti vsem, ki trpijo. Da bi jim pokazal, da je Bog dober in da so tudi duhovniki dobri. To je bilo poslanstvo, ki sem ga začutil v svojem srcu – biti jim blizu kot znamenje Cerkve, ki jih ima rada in jih ne zavrača.

.....

Veliko je mladih, ki trpijo, tako kot sem jaz. V njihovih srcih je veliko strahu, sramu, krivde, jeze. Če nimam duhovnega, molitvenega življenja, če nisem oborožen z rožnim vencem, je tudi mene strah. A le ko me ni strah, lahko sprejemam, prenašam jezo drugih in jim rečem, da jih imam rad.

10 lekcij za na pot

Imam nekaj predlogov, ki vam lahko pomagajo na poti do boljšega sveta. Čeprav je res, da sem se teh pravil naučil pri marincih, pomagajo vsem ljudem, tudi tistim, ki niso nikoli služili v vojski. Ta pravila ne gledajo na vaš spol, vero, etničnost, spolno usmerjenost in socialni status. Naše preizkušnje v tem svetu so podobne in lekcije, ki se jih pri tem naučimo, nam pomagajo, da te preizkušnje premagamo in gremo naprej ter tako spreminjamo svet okrog sebe.

SEAL (Morje Zrak Zemlja, Tjulni) sem že 36 let. Vse se je začelo, ko sem ob maturiranju z univerze začel z osnovnim urjenjem v Koloradu v Kaliforniji. Osnovno urjenje, ki ga potrebujejo Tjulni, traja 6 mesecev in vključuje mučen tek po mehkem pesku, polnočna plavanja v ledeni vodi San Dieškega zaliva, poligone z ovirami, dneve brez spanca in mraz, ki je segel do kosti. Pol leta so nas vojaki, ki so bili za to usposobljeni, trpinčili in skušali iz naših vrst izločiti vse, ki niso bili dovolj močni.

Urjenje je bilo prilagojeno tudi tako, da so nadrejeni ugotovili, kdo izmed nas je bil najbolj pripravljen voditi skupino navkljub stresnim situacijam, kaosu, neuspehu in težavam. To urjenje je za večino od nas predstavljalo toliko problemov, kot jih bi drugače izkusili v celotnem življenju.

10 lekcij, ki sem se jih naučil na osnovnem urjenju in bodo morda tudi vam pomagala pri hoji skozi življenje:

1. Če želite spremeniti svet, začnite postiljati posteljo

Vsak dan so nadrejeni vstopili v naše sobe in najprej pregledali postelje. Če ste posteljo prav postlali, če so njeni robovi popolnoma pravokotni, če je odeja napeta čez žimnico, vzglavnik na sredini vzglavja, dodatna odeja pa lepo zložena ob vznožju postelje.

To je bila zelo preprosta in vsakdanja naloga. Ampak vsak dan smo morali posteljo postlati popolno. Takrat se nam je to zdelo nesmiselno, še posebej zato, ker smo se urili za vojake, za žilave Tjulinje. A modrost, ki jo odkrijemo z opravljanjem te majhne naloge, sem tudi sam nešteto krat potrdil. Če vsak dan posteljete posteljo, boste opravili prvo nalogo tistega dneva. To vam bo dalo občutek majhnega ponosa in vas bo motiviralo, da boste opravili še nadaljnje naloge. Ob koncu dneva se bo ta mala naloga spremenila v vrsto opravljenih nalog. Postiljanje postelje bo pripomoglo tudi k temu, da bodo stvari v življenju dobile smisel. Če ne morete opraviti malih nalog pravilno, ne boste mogli opraviti velikih nalog.

In če se slučajno zgodi da imate grozen dan, se boste domov vrnili v postlano posteljo, ki ste jo vi sami postlali, in ta vam bo dala spodbudo, da bo jutri bolje.

2. Če hočete spremeniti svet, najдите nekoga, ki vam bo pomagal veslati

Med urjenjem so bili kadeti razdeljeni v skupine. Vsaka šteje 7 članov, na vsaki strani čolna trije veslači in en krmar. Vsako jutro so se skupine zbrale na plaži in morale so preveslati nekaj kilometrov ob obali. Pozimi je lahko zaliv globlji za kar 2 metra in tako je veliko težje veslati čez zaliv. Zato morajo vsi veliko delati. Vsako veslo mora biti usklajeno z ritmom, ki ga daje krmar. Vsi morajo opravljati enako delo, saj se v nasprotnem primeru čoln obrne proti valu, ki ga nato potisne nazaj na obalo.

Če smo hoteli, da bi s čolnom prišli na dano lokacijo, smo morali vsi veslati. Ne morete spremeniti sveta sami. Potrebujete pomoč drugih. In da zares pridemo iz začetne točke do našega cilja, bomo potrebovali prijatelje, sodelavce, dobro voljo neznancev in močnega krmarja, ki bo vse usmerjal.

3. Če želite spremeniti svet, presoajte človeka glede na velikost njegovega srca, ne njegovih plavutk

Po nekaj tednih zahtevnega usposabljanja, s katerim se je na začetku spopadlo 150 moških, nas je ostalo samo še 35. Zdaj je bilo samo še 6 skupin in v vsaki 7 moških. Bil sem v skupini, kjer smo bili vsi visoki. Najboljša skupina pa nismo bili mi, ampak skupina, kjer so bili vsi moški majhni. Nihče od njih ni bil višji od 170cm.

To skupino »malčkov« so sestavljali zelo različni ljudje, Indijanec, Grk, Italijan, črnc in dva žilava moška iz Bližnjega vzhoda. Ta skupina je bila od vseh ostalih hitrejša in boljša v veslanju, plavanju in teku. Vsi smo se posmehovali njihovim majhnim plavutkam, ki so si jih naredili pred plavanjem, ampak na koncu so nas vedno premagali. Usposabljanje nam je pomagalo, da nas je spravilo na enak nivo. Nič ni bilo bolj pomembno ali potrebno, kot naša volja po uspehu. Ne barva kože, ne naša narodnost, izobrazba ali naš socialni status.

4. Če hočete spremeniti svet, se sprijaznite z nekaj medenjaki in pojdite naprej

Naši nadrejeni so nas večkrat na teden postavili v vrsto in pregledali naše uniforme. Naša pokrivala so morala biti popolna, naša oblačila popolnoma zlikana in naša zaponka na pasu brez kakršnegakoli madeža. Na žalost pa uniforme, ne glede na to, koliko truda smo vložili v pripravo, nikoli niso bile popolne. Nadrejeni so zmeraj našli kakšno "napako".

Če pregleda uniform nismo opravili, smo morali oblečeni teči do plaže in se tam kotaliti po mokrem pesku, dokler nam ni le ta zapolnil vsake gube na uniformi. To vajo smo poimenovali medenjak. Tako smo morali biti oblečeni še cel dan. Mokri in pokriti s peskom. Veliko kolegov ni moglo sprejeti tega, da je bil ves njihov trud zaman. Ni bilo pomembno kako zelo smo garali za popolno uniformo, vedno je bila zgodba enaka. Nismo mogli razumeti cilja, ki naj bi ga imela ta vaja. Nikoli vam ne bo uspelo. Nikoli ne boste imeli popolne uniforme. Včasih boste navkljub svojemu najboljšemu trudu ali pripravah dosegli samo medenjak. Takšno je pač življenje.

5. Če želite spremeniti svet, se ne smete bati cirkusa

Vsak dan urjenja je s seboj prinesel nove fizične napore. Dolge razdalje, ki smo jih morali preteči ali preplavati, različne poligone, vaje za test poguma. Pri vsaki smo morali doseči določen standard. Če nam to ni uspelo, so bila naša imena razstavljena na deski, nad katero je pisalo, da so vsi navedeni

možje povabljeni v "cirkus". Cirkus so bile dodatne vaje, ki so jih izpopolnili tako, da bi nas prisilile, da bi odnehali.

Nihče si ni želel iti v cirkus. Ta nam je predstavljal opomin, da tisti dan nismo naredili dovolj, izčrpanost pa se je nadaljevala tudi naslednji dan, kar je s seboj prineslo ponovni obisk cirkusa. Toda v obdobju urjenja je vsak mož kdaj prišel na cirkuško listo.

Čez nekaj časa pa smo opazili nekaj zelo zanimivega. Tisti, ki so bili skoraj vedno na listi, so postajali vedno močnejši. Dodatni dve uri treninga sta jim pomagali, da se je povečala njihova fizična moč in psihična moč. Življenje je polno cirkusov. Kdaj vam bo spodletelo. Verjetno vam bo spodletelo kar velikokrat. Bilo bo boleče. Jemalo vam bo pogum. Na trenutke vam bo preizkušalo samo središče duše.

6. Če želite spremeniti svet, se morate včasih neustrašno zabiti v oviro

Vsaj enkrat na teden smo morali premagati poligon, ki je vseboval 25 ovir, kot na primer 2-metrski zid, 6-metrsko pleteno mrežo in bodečo žico. Najtežja izmed njih pa je bila ovira z dvema stolpoma. Delovala je takole. Najprej smo se morali povzpeti na prvi šestmetrski stolp in se s pomočjo vrvi zavihteti na drugega, ki je bil visok le dva metra.

Rekord, ki da je nekdo postavil za ta poligon, je bil v času našega urjenja leta 1977, star 40 let. Zdel se nam je popolnoma nedosegljiv, dokler ni eden izmed kadetov prekršil pravil in se, da bi na dveh stolpih prihranil nekaj časa, zavihtel tako močno, da bi se lahko, če bi naredil napako, zelo poškodoval. Toda kadetu se je posrečilo in je zaradi tveganja podrl star rekord.

7. Če hočete spremeniti svet, ne bežite pred morskimi psi

Ko smo se učili bojevanja na kopnem, so nas odpeljali na otok San Clemente, ki je bil blizu San Diješke obale, ki je bil dom tudi veliko morskim psom. Če smo hoteli opraviti usposabljanje, smo morali plavati. Enkrat tudi ponoči.

Pred plavanjem so nas naši nadrejeni z nasmeški na obrazih obveščali o vseh možnih vrstah morskih psov, ki so živeli blizu otoka. Seveda so nam zagotovili, da nobenega kadeta ni pojedel morski pes, no vsaj v bližnji preteklosti ne. Kljub temu pa so nas opozorili, da če bi nas kakšen morski pes začel obkroževati, ne smete bežati, morate se postaviti zase. Morate se vesti

pogumno. In če se morski pes odloči za malico in se požene proti vam, zberite vso moč, ki jo premorete in ga udarite po nosu, kar ga bo pregnalo. V našem svetu je zelo veliko morskih psov. Če želite priplavati do cilja, se morate z njimi sprizniti.

8. Če želite spremeniti svet, dajte vse od sebe tudi v najtemnejših trenutkih

Tjulni morajo opravljati večje število nalog. Ena izmed njih je tudi napadanje sovražnikovega ladjevja pod vodo. Veščine, ki so potrebne za to nalogo, smo na usposabljanju zelo poglobljeno vadili. Ta naloga s seboj prinese plavanje pod vodo brez veliko opreme, samo s kisikovo bombo in kompasom. Preplavati smo morali kar 3 kilometre, da smo prispeli do tarče.

Vsak Tjulenj ve, da je pri takšni nalogi najbolj pomembno, da ostanemo zbrani in mirni, tudi pri najbolj težkem in mračnem delu te naloge. Še posebej takrat, ko pridete do najbolj zahtevnega dela, morate uporabiti vse taktične veščine in se zanašati na vašo osebno moč.

9. Če hočete spremeniti svet, začnite peti, ko ste do vratu globoko v blatu

Deveti teden urjenja je poznan kot "Peklenski teden". Vključuje 6 dni brez spanja, konstantno fizično delo, mentalno zlorabljanje in en poseben dan, ki ga preživimo na blatni ravnici. Ravnica, ki je del zaliva je znana tudi po tem, da te lahko blato kot živi pesek požre celega. Ta poseben dan se odvija na sredo "Peklenškega tedna", kjer morate preživeti 15 ur v mrzlem blatu, z zavijanjem vetra in konstantnim vpitjem nadrejenih, ki so nas hoteli pripraviti do tega, da bi obupali. Ko je sonce na tisti dan začelo zahajati, so našo skupino, ki naj bi po njihovem mnenju "kršila pravila", poslali v blato.

Potopili smo se v blato, dokler od nas ni ostala samo še glava, ki je komaj ostala na površju. nadrejeni so nam rekli, da gremo vsi lahko takoj ven iz blata, če bo 5 mož obupalo. Mraz, ki je lomil volje mož je očitno skoraj nekaj kadetov prisilil, da bi obupali. Nam pa je ostalo še 8 ur mraza, ki je segel do kosti.

Šklepetanje z zobmi in grozni kriki kadetov so bili tako glasni, da nismo morali slišati nič drugega. In nato smo zaslišali glas, ki je začel peti. Grozen fušajoč glas je odmeval med nami. Toda kadet je pel pesem z velikim navdušenjem. Tako je en glas prešel v dva in ta v tri in kmalu je vsa skupina pela. Vedeli smo, da če lahko en mož zdrži tako trpljenje, lahko to storimo vsi.

Nadrejeni so nam grozili, da nam bodo čas, ki smo ga še morali preživeti v blatu, podaljšali, če ne nehamo peti, toda pesem je vztrajno donela po ravnini. In tako se nam je blato zdelo malo toplejše, veter je postal sapica in zora se ni zdela tako daleč.

10. Če želite spremeniti svet, nikoli, res nikoli ne pozvonite z zvoncem

V naših prostorih je v središču sobe visel zvonec, če smo hoteli obupati, smo morali samo pozvoniti in nato oditi. Če pozvonimo z zvoncem, nam ni treba več vstajati ob petih zjutraj, ali plavati v ledeni vodi. Če pozvonimo z zvoncem lahko opustimo urjenje. Samo pozvoniti je treba.

DNEVNI RED

PETEK	
19.00	VEČERJA
20:00	1. TEMA DUHOVNIH VAJ
SOBOTA	
8:00	ZAJTRK
8:45	2. TEMA DUHOVNIH VAJ
12:30	KOSILO
14:00	SKUPEN SPREHOD
15:30	ČAJ IN PIŠKOTI
16:00	3. TEMA DUHOVNIH VAJ
18:00	PEČEMO PIZZE
18:30	VEČERJA
20:00	MAŠA
20:30	DRUŽABNI VEČER/ PRILOŽNOST ZA POGOVOR OZ. SPOVED
NEDELJA	
8:00	ZAJTRK
8:45	4. TEMA DUHOVNIH VAJ
11:30	MAŠA
12:30	KOSILO